

NOVETAT EDITORIAL • L'IME publica el llibre 'Espigolant (II)', de Francesc Riudavets i Patrícia Romero, amb més de 550 paraules i locucions menorquines

Nou treball que recopila paraules i frases de l'Illa

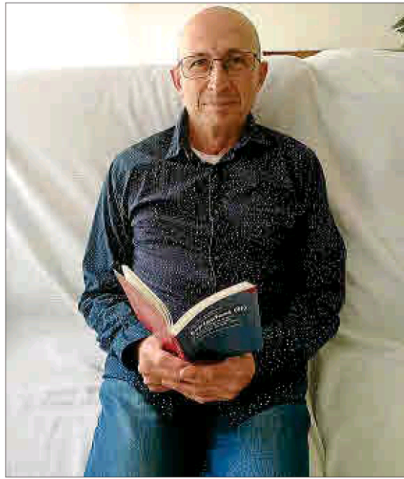
Toni Seguí

Francesc Riudavets (Maó, 1963) i Patrícia Romero (Es Migjorn Gran, 1993) són els autors d'un nou treball de recopilació de paraules, locucions, modismes i frases fetes que, amb el títol «Espigolant (II)», ha publicat l'IME a la col·lecció 'Petit format'. Es tracta d'una nova aportació al lèxic de l'Illa que no està recollit al Diccionari Alcover-Moll que segueix la primera recerca efectuada en solitari per Riudavets i publicada per l'IME el 2018.

«Espigolant (II)», de 165 pàgines, està format per 280 paraules i altres 260 locucions i modismes, un recull fet seguint el criteri que cada una de la paraula o expressió sigui genuïna de Menorca, el que -segons els autors- no implica necessàriament que sigui exclusiva de l'Illa. Així, cada mot va seguit de la categoria gramatical, la definició i una frase d'exemple. En els casos que ha estat possible s'hi ha afegit una citació literària i a més fan el suggeriment del seu possible ètim. Quant a les frases fetes, posen com a entrada una de les paraules i a continuació la locució corresponent.

Riudavets i Romero deixen molt clar que no són filòlegs, sinó amants i recopiladors de les paraules més genuïnes de Menorca; de fet, el ciutadellenc nat a Maó treballa d'estucador, mentre que la migjornera és professora de piano al Conservatori de Menorca

L'origen d'aquest llibre es re-

Autors. Francesc Riudavets i Patrícia Romero són dos apassionats de les paraules genuïnes de Menorca. Foto: F.R./P.R.

munta l'octubre de 2019, uns mesos després de la presentació per Francesc Riudavets del primer volum a Migjorn Gran, quan Patrícia Romero s'hi va adreçar per comentar-li que des de feia cinc anys també anava arreplegant paraules menorquines, una recerca que havia començat quan a la UB cursava l'assignatura de lingüística de la carrera de llengües i literatures modernes -alemany i anglès-. «Arreplegava les paraules menorquines del meu entorn familiar i de la gent del poble i mirava si estaven recollides o no al Diccionari Alcover-Moll i també al diccionari normatiu, jo les apuntava totes», recorda Romero.

Per la seva part, Riudavets recorda que «encara tenia una gran

quantitat de paraules i locucions que no es van incloure en el primer volum i vam decidir comentar-ho a la filòloga Fina Salord, que ens va animar a continuar amb la recerca i publicar un segon volum».

La recopilació del lèxic menorquí ha permès recuperar moltes paraules que podrien ser anglicismes

D'entre les paraules que han estat recollides en aquest segon volum, una que a Riudavets li agrada és «tum», que significa «terreny que, a causa de tenir en

el subsol roca maresa molt porosa, reté la humitat, fins i tot en èpoques de sequera». A més li xoca «mitges-manxes» en el sentit de «gronxadora». Per la seva part, Romero es decanta per «tèpel», és a dir, «fillet petit» pel fet que pot ser un anglicisme.

Riudavets assenyalava que amb els dos volums d'«Espigolant» s'han recuperat una bona quantitat d'anglicismes, opinió que sustenta a partir de les consultes efectuades amb persones llicenciades en Filologia anglesa. A més, també considera que la recerca del lèxic menorquí a la part occidental de l'Illa podria donar-se per acabada, mentre que encara hi ha molta feina a fer a la part oriental.